

Sundhedsministeren har nu sat gang i lovmaskineriet med sit ændringsforslag til Sundhedsloven. Det var det ændringsforslag, som hun offentliggjorde umiddelbart efter, at Danske Regioner havde afbrudt overenskomstforhandlingerne med Praktiserende Lægers Organisation. Kommunernes Landsforening kaster sig nu begejstrede ind på banen og kalder lovforslaget for ” en stor politisk landvinding for kommunerne i den videre udmøntning af visionerne om det nære sundhedsvæsen.” Man kan snarere kalde det nok **en stor landvinding for det uproduktive bureaukrati**. Der skal nu i samtlige fem regioner indføres et nyt politisk organ ”*praksisplanudvalget*,” som forventes at komme til at bestå af fem politikere fra henholdsvis regionsrådet og byråd i regionen. Formandskab og sekretariat varetages af regionen. For at sikre fagligheden, som ikke er til stede i praksisplanudvalget, skal der yderligere nedsættes et ”*rådgivende praksisudvalg*,” bestående af repræsentanter for praktiserende læger, for regionsrådet og for byrådene i regionen. Dette rådgivende udvalg skal drøfte udkast til sundhedsplan med det allerede eksisterende sundhedskoordinationsudvalg, der består af repræsentanter for regionsråd og byråd i regionen, og med det nye praksisplanudvalg. For at patienterne ikke skal føle sig hægtet af, skal der også i hver region etableres et ”*patientinddragelsesudvalg*,” bestående af repræsentanter for patient- og pårørendeorganisationer. Dette udvalg skal systematisk inddrages i drøftelser af relevante emner inden for sundhedskoordinationsudvalgets og praksisplanudvalgets områder.

Vi får vel nok travlt alle sammen. Sikke mange udvalg, vi skal møde hinanden i, alle vi politikere fra byråd og regionsråd. For slet ikke at tale om de praktiserende læger. Der er mangel på praktiserende læger i store dele af landet. Er det på denne måde, deres tid udnyttes bedst? Mon arbejdet i alle disse udvalg kan give nyuddannede læger appetit på at etablere sig i almen praksis?